BISKUP EŁCKI

List pasterski Biskupa Ełckiego na Adwent 2012 roku

Siostry i Bracia, Umiłowani Diecezjanie!

1. Tegoroczny Adwent, czas modlitwy, czuwania i przygotowania się na spotkanie z Panem będziemy przeżywać w Roku Wiary. Rok ten przypomina nam, abyśmy na nowo odkryli radość bycia ludźmi wierzącymi, dostrzegając prawdę, wartość i piękno naszej wiary oraz entuzjazm w jej przekazywaniu. Słowa z *Listu do Hebrajczyków „Trwajmy mocno w wyznawaniu wiary"* (Hbr 4,14) mogą stać się dla nas wszystkich myślą przewodnią w przeżywaniu Roku Wiary. Słowa te jednocześnie wyrażają istotę hasła roku duszpasterskiego: *„Być solą ziemi"*, który dzisiaj, w I Niedzielę Adwentu rozpoczynamy.

W tym *czasie łaski*, będziemy podejmować wiele inicjatyw duszpasterskich, ale najważniejszym wydarzeniem tego czasu w naszej diecezji, będzie peregrynacja Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w Jej Świętym Wizerunku Nawiedzenia. Rozpocznie się ona 21 września 2013 roku w Suwałkach, a zakończy się 7 czerwca 2014 roku w Ełku. Tą dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy także nasze duchowe przygotowanie do peregrynacji poprzez nowennę miesięcy.

Zachęcam wszystkich Wiernych, abyście w Roku Wiary żyli Słowem Bożym, a *dokumenty Soboru Watykańskiego II* i *Katechizm Kościoła Katolickiego* były poznawane i przyswajane oraz stały się drogowskazem na drogach codziennego życia dla każdego z Was. Niech one pomogą Wam w poznawaniu prawd wiary, pogłębianiu wiedzy na temat treści wiary i przyczynią się do głębszego zrozumienia, że wiara jest darem, którego fundamentem jest spotkanie ze Zmartwychwstałym Jezusem Chrystusem. Natomiast List apostolski Benedykta XVI *Porta fidei,* w którym papież zachęca nas, abyśmy ponownie przekroczyli *Podwoje wiary*, niech stanie się dla wszystkich codzienną lekturą.

2. Wiara jest Bożym darem

Życie ludzi na ziemi oparte jest na wierze. Bez wiary nie ma możliwości rozwoju człowieka i komunikacji między ludźmi. Wszystko opiera się na uznaniu za wiarygodne tego, co jest nam przekazywane. Dlatego wiara jest potrzebna człowiekowi tak, jak powietrze, którym oddycha.

Nasze życie z Bogiem domaga się wiary. Wierzymy w Boga za pośrednictwem Jezusa Chrystusa, który objawił nam Jego oblicze. To On oddał życie za nas na krzyżu i zmartwychwstał. To Jezus Chrystus jest nie tylko przedmiotem wiary, ale, jak mówi *List do Hebrajczyków* jest tym, *„który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala"* (Hbr 12,2).

O tym ciągle nam przypomina Kościół, ucząc nas, że wiara jest darem, danym w chrzcie św., który umożliwia nam spotkanie z Bogiem. O tym przypomina święty Paweł: *„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest to dar Boga"* (Ef 2,8). W *Katechizmie Kościoła Katolickiego* czytamy, że wiara w Boga oznacza osobowe przylgnięcie całego człowieka do Boga, który nam się objawia i całkowite zawierzenie swojego życia Bogu oraz kroczenie ku Niemu i z Nim. Można więc

powiedzieć za Ojcem Świętym Benedyktem XVI, że *„wiara jest decyzją na to, żeby być z Panem, aby z Nim żyć”.*

Wiara w Boga daje nam *obfite światło*, dzięki któremu możemy więcej widzieć i lepiej odczytywać sens swego życia. Równocześnie wiara nasza jest źródłem nowego życia, źródłem życia Bożego w nas. Jezus daje nam obietnicę: *„Kto uwierzy i przyjmie chrzest będzie zbawiony”* (Mk 16,16). Bóg pragnie naszego zbawienia, my zaś winniśmy trwać *„mocno w wyznawaniu wiary”* (Hbr 4,14).

Do trwania mocno w wierze zachęcał nas Benedykt XVI w czasie pielgrzymki do naszej Ojczyzny. Ojciec święty wołał: *„Trwajcie mocni w wierze.(...) proszę was, byście umocnieni wiarą w Boga, angażowali się żarliwie w umacnianie Jego Królestwa na ziemi, Królestwa dobra, sprawiedliwości, solidarności i miłosierdzia”* (Kraków, 28 maja 2006).

W tym Roku Wiary na nowo pragnę przypomnieć, że Bóg, w którego wierzymy i któremu wierzymy jest Miłością i pragnie zbawienia wszystkich ludzi. Uczmy się w tym *czasie łaski* odpowiadania miłością na Jego miłość, pamiętając, że kto jest bliżej Boga, ten jest bardziej człowiekiem. Postawmy sobie w tym czasie łaski pytania dotyczące naszej wiary. Najważniejsze z nich to: Czy w moim życiu jest obecny Jezus Chrystus ukrzyżowany i zmartwychwstały? Czy Jezus Chrystus jest dla mnie Drogą, Prawdą i Życiem? Czy Jezus Chrystus jest Panem mojego życia? Czy naprawdę wierzę w Boga i Bogu, i czy potrafię Jemu zaufać, i zawierzyć swoje życie? Na te pytania wszyscy winniśmy dać sobie odpowiedź, bo od niej zależy nasze życie. W tym Roku Wiary uświadamiajmy sobie, że fundamentem wiary chrześcijańskiej jest spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym i że otrzymany dar wiary domaga się, aby go ciągle odkrywać, pielęgnować i o nim świadczyć.

3. Stawajmy się mocni w wierze

Łaskę wiary, która dla każdego wierzącego jest skarbem, otrzymaliśmy na chrzcie świętym. Za ten skarb winniśmy Bogu wyrażać wdzięczność i o ten skarb winniśmy dbać, aby go nie utracić. W tym Roku wiary warto przypomnieć sobie zobowiązania płynące z faktu przyjęcia chrztu świętego. Takim zobowiązaniem jest pielęgnowanie wiary, a więc rozbudzania w sobie ciągłego pragnienia Boga i życia w komunii z Nim, w zjednoczeniu z Nim. Miejscem tego pielęgnowania wiary, umacniania oraz ożywiania jej jest rodzina, parafia, a także szkoła, gdzie prowadzone są lekcje religii.

Stawajmy się mocni w wierze w rodzinie. Najważniejszym miejscem odkrywania i umacniania wiary jest rodzina. To ona stanowi pierwszą szkołę wiary i życia. Dzieci, obserwując zachowania rodziców, próbują ich naśladować. Dzięki właściwym postawom rodziców uczą się również odróżniać dobro od zła i wybierać dobro. Rodzice dają dziecku przykład miłości do Boga i bliźniego. Dlatego też w Roku Wiary warto jeszcze bardziej zatroszczyć się o wspólnotowe przeżywanie wiary w rodzinie. Otrzymany dar wiary od Boga, nie może być zatrzymywany dla siebie, ale powinniśmy się nim dzielić. Taka jest wola Stwórcy. Coraz częściej jesteśmy świadkami bardzo niepokojącego zjawiska, polega ono na tym, że poszczególni członkowie rodziny żyją wiarą w samotności: ojciec – sobie, matka – sobie, a dzieci – sobie. Bezcennym świadectwem wiary dla dziecka jest widok ojca klękającego do modlitwy czy klękającego przed kratkami konfesjonału.

W tym szczególnym *czasie łaski* zachęcam wszystkich do codziennego pacierza, szczególnie tych, którzy w tym się zaniedbali. Zwracam się z apelem do wszystkich rodziców i dziadków: codziennie gromadźcie całą rodzinę na wspólnej modlitwie i uczcie swoje dzieci modlitwy. Niech *Credo* (*Wierzę w jednego Boga*) stanie się waszą codzienną modlitwą a *Sześć Prawd Wiary* stanie się przedmiotem rozważań i medytacji. Częściej sięgajcie również do księgi *Pisma Świętego*, która jest najważniejszą księgą naszej wiary, a swoją wiedzę religijną starajcie się pogłębiać poprzez kontakt z *dokumentami Soboru Watykańskiego II* i księgą *Katechizmu Kościoła Katolickiego*. Pamiętajcie, że pierwszym, skutecznym warunkiem wprowadzenia dzieci w życie wiary jest przekonanie rodziców, że nie ma ważniejszej sprawy niż relacja z Chrystusem. Jak powiedział bł. Giuseppe Tovini, ojciec rodziny, z zawodu bankier: *„Bez wiary nigdy nasze dzieci nie będą bogate. Natomiast jeśli będą miały wiarę, nigdy nie będą biedne”*.

W przeżywany Rok Wiary wpisuje się nasze przygotowanie do Peregrynacji Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej, które powinno stać się udziałem całych rodzin. W gronie rodzinnym można już podejmować temat darów duchowych, które chcemy ofiarować Bogu z racji tak wielkiego wydarzenia. Jednym z cennych darów niech będzie uporządkowanie życia przez osoby żyjące w związkach niesakramentalnych. Za świętym Pawłem powtarzamy: *„W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem”* (2 Kor 5, 20).

Stawajmy się mocni w wierze w parafii. Innym bardzo znaczącym miejscem stawania się mocnym w wierze jest parafia. Wielką rolę w umacnianiu wiary u swoich wiernych w parafii spełniają kapłani, trwając z wiernymi na modlitwie oraz pełniąc posługę słowa i posługę sakramentalną. Wiara nasza umacniana jest Słowem Bożym. Niech kapłani w tym *czasie łaski* starannie przygotowują homilie, z zapałem apostolskim je głoszą i niech ich słowo ożywia i umacnia wiarę, a także staje się źródłem nawrócenia dla wielu.

To we wspólnocie parafialnej człowiek odkrywa wartość sakramentów, a szczególnie Sakramentu Eucharystii. Św. Ojciec Pio mówił: *„W tych tak smutnych czasach śmierci wiary, triumfującej bezbożności, najbezpieczniejszym środkiem uchronienia się przed chorobą zakaźną, która nas otacza, jest wzmacnianie się pokarmem eucharystycznym. Rzeczą oczywistą jest, że nie może się nim wzmocnić ten, kto miesiącami nie karmi się ciałem nieskalanego Baranka Bożego”*. Dobrze jest, kiedy dla całej rodziny niedzielna Msza św. staje się cotygodniową liturgią, po której rodzice i dzieci mogą ze sobą przebywać. Szczególnie ważne zadanie stoi przed rodzicami, aby pomagali swoim dzieciom w systematycznym uczestnictwie w niedzielnej Mszy św. Ten wyjątkowy dzień w tygodniu jest czasem świętowania i nie powinniśmy poświęcać go na robienie zakupów czy wykonywanie niepotrzebnych czynności, często zaniedbanych w ciągu tygodnia. W sklepach pracują ludzie, którzy również chcieliby uświęcić niedzielę, ale przez kupujących nie mogą tego zrobić. Nie ma na świecie świętszej czynności, w której mógłby uczestniczyć człowiek, ani ważniejszego czasu nad czas sprawowania świętej Eucharystii. Jest ona streszczeniem i podsumowaniem całej naszej wiary (KKK 1327).

Zachęcam wszystkich kapłanów do duszpasterstwa w duchu Nowej Ewangelizacji. Dołóżcie starań, aby rozwijały się w waszych parafiach ruchy, wspólnoty kościelne i stowarzyszenia, aby parafia stawała się wspólnotą wspólnot. Niech radosne odkrycie

wiary przez wiernych wpłynie na umocnienie jedności i wspólnoty waszych parafii oraz całej diecezji.

Stawajmy się mocni w wierze dzięki katechizacji. Także lekcje religii przeżywane w salkach katechetycznych przy parafiach i w szkole winny pomagać dzieciom oraz młodzieży w stawaniu się mocnymi w wierze. A Rok Wiary jest wspaniałą okazją do przypomnienia wszystkim katechizującym, że ich praca katechetyczna jest niezwykle ważna i ma pomóc młodym w spotkaniu z Chrystusem Zmartwychwstałym. Niech ten rok zmobilizuje wszystkie społeczności szkolne, aby stawały się środowiskiem oddziaływania chrześcijańskich wartości. Niech modlitwą ucznia na każdej katechezie będzie *Credo* (*Wierzę w jednego Boga*), które jest osobistym i wspólnotowym wyznaniem wiary.

4. Bądźmy misjonarzami wiary w swoich środowiskach

Wiara, którą otrzymaliśmy i przyjęliśmy jako niezasłużony dar, wymaga głoszenia całego jej piękna i bogactwa. Prawdziwe bogactwo wiary może ukazać tylko ten, kto spotkał Boga i uwierzył w Niego. Niemożliwe jest głoszenie Chrystusa w sposób przekonujący, jeśli nie spotkało się Go we własnym życiu. Dlatego Ojciec Święty Benedykt XVI zachęca: *„aby na nowo odkryć radość w wierze i odnaleźć entuzjazm w przekazywaniu wiary… wiara bowiem rośnie, gdy przeżywana jest jako doświadczenie otrzymanej miłości i kiedy jest przekazywana jako doświadczenie łaski i radości”* (PF 7). W ten sposób każdy może być misjonarzem w swoim otoczeniu: wśród najbliższych, sąsiadów, w szkole, w miejscu pracy i wszędzie tam, dokąd pójdzie. Pamiętajmy o słowach bł. Jana Pawła II, że *„wiara umacnia się gdy jest przekazywana”*(RMis 2).

Nie wolno jednak zapominać, że wszelkie głoszenie wiary ma być zawsze złączone ze świadectwem życia. Dopiero to świadectwo weryfikuje głoszoną wiarę. Niech wasze świadectwo życia wiarą pomaga innym dostrzec w was prawdziwych chrześcijan i staje się szczególnie dla ludzi zagubionych zachętą powrotu do Boga.

Najświętsza Maryja Panna, Gwiazda Nowej Ewangelizacji jest dla nas wzorem wiary oraz zawierzenia Panu Bogu. To o Niej mówi Ewangelia: *„Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”* (Łk 1,45). Prośmy więc Maryję o pomoc w odnajdywaniu radości płynącej z wiary i entuzjazmu w przekazywaniu wiary.

Na ten czas duchowego wzrostu wszystkim z serca błogosławię: w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+ Jerzy Mazur SVD
Biskup Ełcki

Powyższy List pasterski Biskupa Ełckiego należy odczytać na wszystkich Mszach św. w I Niedzielę Adwentu 2 grudnia 2012 roku.